

hvis det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Udtalelser ikke gaar ud paa, at der skulde sættes en lavere Pris for Hjemmemarkedets Forbrug, forstaar jeg ikke, hvad han mener, naar han taler om, at Landbruget bliver ved med at opretholde Priserne; det er, som jeg har paavist, Verdensmarkedet, der bestemmer Priserne. Jeg havde dog ikke troet, at man heller fra den Side ønskede at faa Krigstidens Maksimalpriser igen og de Forhold, vi da levede under, med Kortsystem o. s. v. Hvis der er visse Klasser af handlende eller erhvervsdrivende, som tager for høje Priser, og de, der skal købe, mener, de er for høje, ser jeg ikke, der er anden Udvej, end at man gennem Andelsvirksomheder prøver paa at skabe en lignende Konkurrence, som man har gjort paa saa mange forskellige Omraader. Jeg tror, det vil være bedre end en Lov om Prisaftaler, Maksimalpriser o. s. v., for jeg tror slet ikke, en saadan Lov vil hjælpe paa de Forhold og paa de Tilfælde, man tænker paa. Det har jo vist sig, at hvor der er en saadan Konkurrence, hvor Andelsbevægelsen er draget frem, kan der ikke sælges synderlig billigere, end de handlende gør. Naar saa de Andelsvirksomheder, som skal konkurrere med de almindelige Producenter og handlende, faar samme Skatteforhold som de, vil jeg mene, at man er kommet saa langt, som man overhovedet kan komme. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var ogsaa i Gaar inde paa det Spørgsmaal, idet han udtalte, at Arbejderne kunde lave Sammenslutninger og oprette deres Fabrikker og Forretninger af forskellig Art. Det, tror jeg, vilde være betydeligt mere virksomhedsfuldt end det, Lovforslaget tager Sigte paa.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager omtalte Kristeligt Dansk Fællesforbund og hele den Forfølgelse, Boykotning, de har været udsat for baade i Esbjerg og andre Steder gennem de senere Aar. Det Forhold har været fremdraget før, ogsaa jeg har for flere Aar siden omtalt det og haabet, at det kunde blive rettet. Naar der sker en saadan Forfølgelse fra Fagorganisationernes Side overfor denne Forening, kan det være rimeligt at paatale det, men der er en anden Ting, jeg vil gøre opmærksom paa i denne Forbindelse, og det er, at man ikke fra Lovgivningsmagtens Side har stillet denne

Forening lige med de andre Organisationer. Jeg tænker her paa Spørgsmaalet om Anerkendelse af deres Arbejdsløhedskasser. Da vi for nogle Aar siden havde Arbejdsløhedsloven til Behandling, stillede jeg paa mit Partis Vegne et Ændringsforslag, hvorefter Medlemmerne af denne Forening kunde være kommet ind under de bestaaende Love, saaledes at de kunde have faaet Statsanerkendelse, men den daværende Indenrigsminister, Hr. Kragh, ønskede ikke at modtage denne Ændring. Jeg trak derfor Ændringsforslaget tilbage, efter at han havde udtalt Haabet om, at Sagen kunde ordnes efter de Love, vi havde. Det lykkedes i hvert Tilfælde ikke, men naar man nu fra det ærede Medlem Hr. Slebsagers Side har draget det Spørgsmaal frem, hvilket jeg anerkender som fuldstændig rigtigt, kan jeg ikke undlade at udtale, at man i hvert Tilfælde maa stille saadanne Organisationer lige for Loven, saaledes at deres Medlemmer alle kan faa Andel i Statstilskud, og at deres Arbejdsløhedskasser kan faa Statsanerkendelse. Den Forfølgelse, som der har fundet Sted overfor Kristeligt Dansk Fællesforbund, ligesom den Forfølgelse, som visse Landmænd har været Genstand for i Kolind-sund-Sagen, gør det berettiget, at der fremsættes et saadant Lovforslag som det, der er fremsat fra det ærede Medlem Hr. Kraghs og fleres Side. Jeg skal ikke komme ind paa Kolind-sund-Sagen igen, den har været drøftet saa meget og senest under Finanslovbehandlingen, og jeg tror, at ærede Medlemmer efterhaanden er blevet klare over, hvordan hele dette Forhold ligger. Men jeg tror, at naar der kan fremkomme saadanne Udlobere og Misvækster paa Organisationerne, er det paa Tide, at man fra Lovgivningsmagtens Side prøver at komme dem til Livs. Jeg ved ikke, om Venstres Forslag helt ud kan ramme dette Forhold; at det tilsigter det, tvivler jeg ikke om, og jeg vil haabe, at det i Udvalget maa lykkes at faa Forslaget formet saaledes, at man derigen-nem virkelig kan komme saadanne Forhold til Livs. Thi skal Landbruget som andre Erhverv være udsat for en saadan Forfølgelse, som der her har fundet Sted, vil det være umuligt i Fremtiden at drive Landbrug og andre Erhverv her i Landet.

Boykotning er i det hele taget noget af det mest uitalende, jeg kender, hvad